

Wprawdzie w przypadku jednego określonego psa nie należy przeceniać roli ojca, ale nie ulega wątpliwości, że ogólny wpływ reproduktorów na rasę jest znacznie większy niż suk hodowlanych. Toteż postęp w hodowli w większej mierze zależy od właściwego doboru reproduktorów niż od użytych w hodowli suk. Podstawą poszczególnych hodowli są znajdujące się w nich suki hodowlane, ale nawet tam wpływ reproduktorów będzie ostatecznie większy niż suk. Kiepska suka hodowlana dająca rocznie 6 równie kiepskich szczeniaków znacznie mniej obniży poziom rasy niż kiepski reproduktor zostawiający po sobie 60 szceniąt rocznie, co nie może pozostawać bez wpływu na rasę. (...)

Wybór reproduktora zależy głównie od tego, jaką sukę ma on pokryć. Żaden reproduktor, choćby nie wiem jak wspaniały, nie będzie pasował do wszystkich suk. (...)

Załóżmy na przykład, że wspaniały skądinąd reproduktor ma nie najlepsze kątownie przodu; jeśli zatem użyje się go do krycia suki o takim samym froncie, zwłaszcza gdy wiadomo, że przekazuje on tę wadę potomstwu, to jakich efektów można się spodziewać po takim kryciu? Nie można powiedzieć z całą pewnością, że u potomstwa wada ta się nasili, ale ryzyko jest bardzo duże i nie warto go podejmować. W interesie wszystkich właściciela reproduktora, suki oraz przyszłych nabywców szceniąt leży, aby w kojarzeniu nie nakładały się na siebie te same wady. (...)

Oczywiście kojarzenia nie obciążone żadnym ryzykiem zdarzają się nader rzadko. (...) Czasami hodowca musi się zdecydować na ryzykowne krycie, aby osiągnąć to, co sobie założył, co jednak wcale nie znaczy, że działania głupie czy nieprzemysłane są usprawiedliwione albo w jakiś nadprzyrodzony sposób dadzą dobre rezultaty.

Między wyborem reproduktora dla konkretnej suki a wyborem reproduktora szeroko polecanego do kryć w jakiejś rasie istnieje ogromna różnica. Pies może się zupełnie nie nadawać dla suki X, ale być dla rasy bezcenny jako obdarzony wspaniałymi cechami. Może też być odwrotnie: pies niezbyt użyteczny w szerokiej hodowli może okazać się świetnym partnerem dla określonej suki. (...)

Bardzo niekorzystne dla rasy może się okazać nadużywanie jednego reproduktora i krycie nim wszystkich suk, z pominięciem innych dostępnych reproduktorów.

Hodowcy większą wagę powinni przykładąć do cech psa jako takiego, a nie do sławy, jaką go otacza i jaką umiejętnie podsycają jego właściciele.